

Baba Metzia 34a

הריני משלם הא קאמר הריני משלם אלא אמר הריני משלם

Baba Metzia 34b

יחזר ואמר איני משלם מאי מי אמרינן מהדר קא הדר ביה או דלמא במלתיה קאי ודחויי הוא דקא מדחי ליה אמר הריני משלם ומת

שָׁלֹם [מֵאֵי] מִי אִמֶּר

מכאן מוכיח ר"ת דאם אומר לחברו השבע וטול קודם
שנשבע יכול לחזור בו ולומר אשבע
(ר"צ דף קכח. וס' דאמר עבדי גבית
לרואך השבע וטול וגשבע אינו יכול
לחלוקה בו לא גרס נשבע בלא וואו'
דמשמע שבע"כ ישבע וצריך שבועת
הדיינים (שבועות דף לט. וס' ד"ה אס'
דאמר אס' אומר איני נשבע פטורין
אחיותו מיד לא כפרס"י שפוטורין אותו
לפי שאינו יכול לחזור בו אלא יש
לומר מסלקין אותו מבי"ד כדי שימצי'
לחזור ולומר אשבע מיהו שוב פירש

[illegible]

דוֹאָה לַסְמוֹר וְאֵ

[Baba Basra 127b](#)
מאיה מאי מצר מאה מצר עבדא ק' וזוי שלח ליה ר' אבא לרב יוסף בר חמא האומר

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

[Baba Basra 128a](#)
אתה נתתו לי במתנה רצונך השבע וטול

2017

[Baba Basra 128a Rashi](#)

אפה נסח לי במתנה. ונאמן הוא בטענה זו. ואע"ג דאמרן בחזקת הבתים (לעיל דף לו.) הגודרות אין להן חזקה ה"מ לאלתר אבל לאחר ג' שנים יש להן חזקה וה"נ כגון שהחזיק בו ג' שנים או בקטן המוטל צעריסה דיש לו חזקה לאלתר או צעבד שלא ראה אותו צעדים זה המערער צדיק של זה:

The first step in the process is to identify the problem. This involves gathering information about the situation and the people involved. Once the problem is identified, the next step is to analyze it. This involves breaking the problem down into its components and understanding how they are related. The third step is to develop a plan. This involves deciding on the best way to solve the problem and the steps that need to be taken. The fourth step is to implement the plan. This involves putting the plan into action and making any necessary adjustments. The final step is to evaluate the results. This involves assessing the effectiveness of the solution and determining if any further action is needed.

דקא"ל האי מחזיק למערער שהרי פטור לגמרי זה המחזיק מכל שצעות שבעולם ● דקי"ל אין נשבעין על העצדים בשצעות (97 מצ): ואינו מחויב בשצעה כלל וגם זה החובע אין שצעה מועלת לגבות מזה דכל הנשבעין שחמורה נשבעין ולא משלמין אם לא מראונו של זה שמטיל עליו שצעה לישבע וליטול:

וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵינוּ יְהוָה לְעוֹלָם וָעֶד.

[illegible]

Shevous 39a

אש ומים מכלין אותן שבועת שקר מכלה אותן אם אמר איני נשבע פוטרין אותו מיד ואם אמר הריני נשבע העומדין שם אומרים זה לזה ● סורו

... ..

כמון שלם יחזור צד וע"כ ישנם 5 חיד שקיצצ פניו 33"7

Shevous 39a Tos
 הלכו: אמר איני נשבע ושוברין
 אותו שיהי פי בנקמטם שלם יחזור

יני משלם וחזר ואמר איני משלם

[illegible][illegible]

Sanhedrin 24a Mishna

עולם אמר ר' ירמיה • זה תלמודה של בבל: **מתני'** • אמר לו • נאמן עלי אבא נאמן עלי אביך • נאמנים עלי שלשה רועי בקר ר"מ אומר יכול לחזור בו וחכמים אומרים • אינו יכול לחזור בו היה חייב לחבירו שבועה ואמר לו דור לי בחיי ראשך ר"מ אומר יכול לחזור בו וחכ"א • אין יכול לחזור בו:

Sanhedrin 24b

מי שלח ליה לאחר גמר דין מחלוקת והלכה בדברי חכמים רב אשי אמר הכי שלח

קאמער: ש"ף ז"ה לאחער גמר
דין מחלוקת והלכה בדברי חכמים.
 מימה דהכא משמע דלאחער גמר דין
 מחלוקת אזל קודם ● יכול לחזור צו
 וצפ"י יש נוחלין (צ"ד דף קסח. וסע) אמר'
 אמר לו עבדי גנבת שורי טבחת והלה
 אומר אתה מכרתו לי אתה נתתו לי
 במתנה רצונך השבע וטול נשבע
 ואינו יכול לחזור צו משמע מיד
 שאמר השבע וטול שחצירו ישבע
 ואינו יכול לחזור צו אלמא אפי' קודם
 גמר דין אינו יכול לחזור צו להכי
 גרס ר"ת ונשבע אינו יכול לחזור
 צו כלומר אס קפך זה חצירו ונשבע
 אינו יכול לחזור צו לכיוון דכבר נשבע
 הוי לאחער גמר דין ואמר' לאחער
 גמר דין דהלכה בחכמים :

וסלף בוגדים ישרם: ההוא גברא דאפקיד
כיפי גביה חבריה אמר ליה הב לי ● כיפי אמר ליה לא ידענא היכא אותבינהו
אתא לקמיה דרב נחמן אמר ליה ●● כל לא ידענא פשיעותא היא זיל שלים לא
שילם אזל רב נחמן אגביה לאפדניה מיניה לסוף אישתכח כיפי ואיקור אמר
רב נחמן ● הדרי כיפי למרייהו והדרא אפדנא למרה אמר רבא הוה יתיבנא קמיה
דרב נחמן ופרקין המפקיד הוה ואמרי ליה שילם ולא רצה לישבע ולא אהדר
לי ושפיר עבד דלא אהדר לי מאי מעמא ● התם לא אטרחיה לבי דינא הכא
אטרחיה לבי דינא למימרא דסבר רב נחמן דשומא דהר שאני התם דשומא
בטעות הוה דקא הוה כיפי מעיקרא ● אמרי נהרדעי שומא דהר עד תריסר
ירחי שתא ואמר אמימר אנא מנהרדעא אנא וסבירא לי שומא דהר לעולם
● והלכתא שומא דהר לעולם משום שנאמר ● ועשית הישר והטוב ● פשיטא שמו

פליני

אחר ושתק ולבסוף צווח דתנא קמא סבר
מדשתיק קניניהו והאי דקא צווח מהדר הוא
דקא הדר ביה ורבן שמעון בן גמליאל סבר
הוכיח סופו על תחלתו והאי דלא צווח עד
השתא דסבר כי לא מטו לידי • מאי אצווח

גיו והוא שתק לשם

השטר או הקנו בקנין סודר לאחרים
לזכרו וכשצאו למסור לו השטר
התחיל צווח: **צאנו למחלוקת.** אם

מִי אֲמַרְיָה מְהֵרָה קָם הָדָר בֵּיה. מִשְׁמַע שִׁכּוֹל לְחֹזֶר
כִּי, וְקָשָׁה דְלִמְרָא פֶּרֶק יֵשׁ נוֹחֲלִין עֲבָדֵי גִנְזָה
וְהוּא אֹמֵר לֹא גִנְזֵי, רְלוּקָה מִשְׁבַּע וְטוֹל, נִשְׁבַּע אִיט
יִכּוֹל לְחֹזֶר צו, אֲלֵמָא מִשְׁמַע שִׁשְׁבַּע בַּע"כ, וְאִיטוּ יִכּוֹל
לֹמַר לוֹ לֹא אֲחֻזֵּר בְּשִׁבְעָתָה. נִרְאָה לִר"מ וְל' דְּבִרְסָא

ד נשבע, והבא הכי פי' מה

אבל מ"מ לא מצי, ד"כ"ד יפסדו נשנים, אלא אי
קאמר מי אמרי' מהר קא דער, דדעמ' לחזור בו אס
היה יבול, ומש'ל' לזו אינו מדעמ', אלא מחמת כפיית
כ"ד, וכיון דבעי לאטרומי' ב' דינא אס כן לא מקנה
לזו כשלא, דהכי מוכח לקמן דלזו ערתינן לפי דינא
לא מקני' לזו כשלא.

ומדקדק מכאן ר"ת דבפ' יש נוטלין (כ"ב קכח). גבי עבדי גנבת רצונך השבע וטול וכו' גרסי' ונשבע איני יכול לחזור בו ולא גרסינן נשבע ואינו יכול לחזור בו דהוה משמע שישבע בעל כרחו ולא יוכל לומר אני חוזר כי ואינו רוצה להאמינך כשבוטעה

אמר איני נשבע פוטרין אותו מיד לאו משום דלא
מצי' הדר ביה אלא ממהרין אותו לשלם כדי
יחזור בו כ' קשה להו' מה שהוא נשבע
בדקתני התם (שם) העומדין שם אומרים סורו נא
מעל אהלי האושנים הרשעים. ונראה שיש לדחותו

דבעי למהדר ביה ואינו רוצה לשלם מדעתו וצריך לכוּפּוּ בבי"ד שיפירע לו לא מקני ליה כפילא, והכי מסתברא דלא מצי למהדר, דאי מצי למהדר ביה לא הוּא אמרי ר' יוחנן ורב פפא דדברורא בעלמא מקני ליה כפילא דלא סמכא דעתיה עד שישלם.

תוספות ספר"ש

בו דמה שקבל עליו בפני ב"ד הוי כפסק דין, וניחא נמי ההיא דשבועות פוטרין אותו מיד פטור ממש קאמר.